

02.08.2012/EL

FCI-STANDARD N° 292

DOGO ARGENTINO

Η παραπάνω φωτογραφία είναι απλά ένα παράδειγμα και δεν πρόκειται για το τυπικό της φυλής.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

- Από την αυθεντική έκδοση(Ισπανικά) στα Αγγλικά: K. Jorge Nallem
- Από τα Αγγλικά στα Ελληνικά : Γεράσιμος Μουρελάτος (<http://dogo.gr>)

FCI-St. N°292 / 02.08.2012

Μετάφραση στα ελληνικά: <http://dogo.gr>

ΚΑΤΑΓΩΓΗ

Αργεντινή

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ

10.11.2011

ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ/ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ

Τα Dogo Argentino είναι κυνηγόσκυλα για μεγάλα θηράματα

ΟΜΑΔΑ FCI

Ομάδα 2: Σνάουτσερ και Πίνσερ, Μολοσσοειδή και Ελβετικοί Ποιμενικοί)

Τομέας 2.1: Μολοσσοειδή τύπου Μαστίφ (Χωρίς να υπόκεινται σε εξετάσεις εργασίας)

ΕΠΙΣΗΜΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ

Dogo Argentino

ΤΥΠΟΣ

Μολλοσσοειδή

ΜΕΓΕΘΟΣ ΑΡΣΕΝΙΚΟΥ

(μέτρηση από το ακρώμιο)

62-68 εκατοστά

ΜΕΓΕΘΟΣ ΘΥΛΗΚΟΥ

(μέτρηση από το ακρώμιο)

60-65 εκατοστά

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η φυλή έχει τις ρίζες της στην επαρχία Κόρδοβα, του κεντρικού (Μεσογειακού) τμήματος της Δημοκρατίας της Αργεντινής.

Δημιουργός της είναι ο Δρ. Αντόνιο Νόρες Μαρτίνες, διάσημος χειρουργός ιατρός(1907 - 1956) και μέλος γνωστής τοπικής οικογένειας. Η εργασία του βασίστηκε στην μεθοδική διασταύρωση αρκετών καθαρόαιμων φυλών με τον «Παλιό Κυνομάχο της Κόρδοβα» (σ.σ. Perro Pelea Cordobes) ο οποίος με τη σειρά του υπήρξε διασταύρωση των φυλών Μπουλντόγκ και Μπούλτεριερ, ενός ιδιαίτερα δυνατού και θαρραλέου σκύλου που όμως υπολειπόταν φυσικής και γενετικής σταθερότητας.

Επέλεξε για αναπαραγωγή σκυλιά που είχαν αποκλειστικά λευκό τρίχωμα και το κάτω σαγόνι να μην έχει μεγαλύτερο μήκος από το άνω(undershot jaws) με ογκώδη και δυνατά κεφάλια και τέλος με σχετικά μακρύ ρύγχος. Μετά από λεπτομερή ανάλυση του χαρακτήρα και επιλογή, μέσα από διαφορετικές γεννιές, ο στόχος του επιτεύχθηκε με τη δημιουργία διαφορετικών "οικογενειών" χρησιμοποιώντας πάντα ως αρχή τον σκύλο της Κόρντομπα(Old Fighting Dog of Cordoba) ο οποίος διασταυρώθηκε με το Πόιντερ(Pointer), το Μποξερ(Boxer), το Μεγάλο Δανό(Great Dane), το Μπουλ Τερριερ(Bull Terrier), το παλιό Αγγλικό Μπουλντογκ(English Bull Dog) το οποίο δεν έχει καμία σχέση με το σύγχρονο, τον Ιρλανδό Λυκοθήρα(Irish Wolfhound), το Ντογκ Ντε Μπορντω(Dogue de Bordeaux), το Μαστιφ των Πυρηναίων(Pyrenean Mastiff) και τέλος το Ισπανικό Μαστιφ(Spanish Mastiff).

Το 1947 η φυλή του Dogo Argentino είχε πια πάρει μορφή και το γενότυπο και φαινότυπο της σταθεροποιήθηκε. Την ίδια χρονιά έγινε η πρώτη παρουσίαση της φυλής στο Hunter's Club της πόλης του Μπουενος Αϊρες.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ

Πρόκειται για ένα αθλητικό σκυλί, μεσομορφικό, κανονικού τύπου, με αρμονικές αναλογίες. Καθώς έχει ισχυρούς μύες και είναι ευέλικτο, η εμφάνισή του δίνει την εντύπωση δύναμης, ενέργειας και αντοχής, που έρχεται σε αντίθεση με τη φιλικότητα και την ευγένεια της συμπεριφοράς του. Είναι ολόλευκο, και μπορεί να έχει ένα μόνο σκούρο σημείο στο κρανίο.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ

Μεσοκέφαλο, το ρύγχος πρέπει να έχει το ίδιο μήκος με το κρανίο. Το ύψος στο ακρώμιο πρέπει να είναι ελαφρώς μεγαλύτερο από το ύψος στα καπούλια.

Το βάθος του θώρακα πρέπει να αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 50% του ύψους στο ακρώμιο.

Το μήκος του σώματος πρέπει να υπερβαίνει το ύψος στο ακρώμιο μόνο κατά 10% (στο ανώτατο όριο).

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

Θα πρέπει να είναι ήσυχο, να μη γαβγίζει, με οξυμμένη όσφρηση και εξαιρετικό χάρισμα, εκφραστικό, ευέλικτο, ισχυρό, ανθεκτικό και ιδιαίτερα γενναίο.

Δεν πρέπει να είναι επιθετικό προς τους ανθρώπους, κάτι που θα πρέπει να παρατηρείται προσεκτικά. Πρέπει να σας αγαπά χωρίς όρους ή επιφυλάξεις.

ΚΕΦΑΛΙ

Μεσοκέφαλο, το κεφάλι θα πρέπει να φαίνεται δυνατό και ισχυρό.

Οι άξονες κρανίου-προσώπου είναι συγκλίνοντες.

ΚΡΑΝΙΑΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ

Κρανίο: Συμπαγές, κυρτό από το προφίλ και από μπροστά, λόγω της διάρθρωσης των καλά ανεπτυγμένων μασητικών και αυχενικών μυών.

Ινίο: Ινιακή προεξοχή που δεν είναι ορατή λόγω των ισχυρών μυών του λαιμού που την κρύβουν εντελώς.

Ρινομετωπικό Κοίλωμα(Στοπ): Διαγράφεται αλλά δεν θα πρέπει να είναι βαθύ ή να έχει αιχμηρές / απότομες γωνίες.

ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Όσο μεγάλο και το κρανίο, η γραμμή που ενώνει τους δύο μετωπικούς τροχιακούς μυς (κόγχες ματιών) είναι σε ίση απόσταση από το ινίο και τη γναθική άρθρωση της άνω σιαγόνας.

Μύτη: Έντονα χρωματισμένη μαύρη. Πολύ ανοιχτά ρουθούνια.

Ρύγχος: Το ίδιο μήκος με το κρανίο, με κοίλη πάνω γραμμή.

Χείλη: Σφιχτά, ελεύθερα άκρα, χρωματισμένα μαύρα, ποτέ κρεμασμένα.

Σαγόνια / δόντια: Σαγόνια σε σωστή θέση, καλά ανεπτυγμένα και ισχυρά,

Χωρίς προγναθισμό ή υπογναθισμό, με υγιή δόντια, μεγάλα και με κανονική ενσωμάτωση.

Συνίσταται πλήρης οδοντοφυΐα. Ψαλιδωτό δάγκωμα. Το δάγκωμα σε σχήμα λαβίδας είναι επίσης αποδεκτό.

Μάγουλα: Μεγάλα μάγουλα που διαγράφονται και που καλύπτονται από ισχυρό δέρμα, χωρίς πτυχώσεις. Καλά ανεπτυγμένοι μασητήρες.

Μάτια: Μεσαίου μεγέθους, αμυγδαλωτά, σκούρα καστανά ή χρωματιστά, καπάκια κατά προτίμηση με μαύρο χρωματισμό. Υπο-μετωπική θέση, με μεγάλη απόσταση μεταξύ τους, έκφραση ζωηρή και

έξυπνη, αλλά ταυτόχρονα αξιοπρόσεκτα σταθερή.

Αυτιά: Τοποθετημένα ψηλά, πλάγια, με αρκετή απόσταση μεταξύ τους λόγω του πλάτους του κρανίου. Από λειτουργικής άποψης, θα πρέπει να περικοπούν και να σταθούν όρθια, σε τριγωνικό σχήμα και με μήκος που δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 50% του εμπρόσθιου άκρου του περύγιου του φυσικού αυτιού. Χωρίς να περικοπεί, είναι μεσαίου μήκους, πλατιά, παχιά, επίπεδα και στρογγυλεμένα στην άκρη.

Καλύπτονται με απαλό τρίχωμα που είναι ελαφρώς κοντύτερο από ό, τι στο υπόλοιπο σώμα. Μπορούν να έχουν μικρές κηλίδες, χωρίς να υπάρξει ποινή.

Στη φυσική τους θέση κρέμονται, καλύπτοντας το πίσω μέρος των μάγουλων. Όταν ο σκύλος είναι σε εγρήγορση μπορεί να σταθούν ημι-όρθια.

ΛΑΙΜΟΣ

Παχύς, τοξωτός, το δέρμα του λαιμού είναι πολύ παχύ, διαμορφώνει ομαλές πτυχώσεις χωρίς να σχηματίζει προγούλι. Η ελαστικότητα του δέρματος οφείλεται στο ότι ο κυτταρικός ιστός είναι πολύ χαλαρός.

ΣΩΜΑ

Ορθογώνιο. Το μήκος του σώματος (μετρημένο από τον ώμο ως τους γλουτούς) μπορεί να υπερβαίνει το ύψος στο ακρώμιο μόνο κατά 10%.

Γραμμική ράχη: Υψηλότερη στο ακρώμιο, κατεβαίνει προς τα καπούλια. Τα ενήλικα σκυλιά έχουν ένα μεσαίο αυλάκι κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης που προκαλείται από τους έντονα διαγραφόμενους μύες της σπονδυλικής στήλης. Κοιτώντας από το πλάι δεν πρέπει να έχει καμία καχεξία.

Ακρώμια: Ισχυρά, σαφώς διαγραφόμενα και ψηλά.

Ράχη: Πολύ ισχυρή, με σαφώς διαγραφόμενους μύες.

Οσφυϊκή χώρα: Κοντή, ευρεία, πολύ μυώδης.

Καπούλια: Ευρεία και ισχυρά. Μέτρια κλίση.

Στήθος: Ευρύ και βαθύ. Βλέποντας το από μπροστά και προφίλ, το στέρνο πρέπει να φτάνει μέχρι το επίπεδο των αγκώνων, δίνοντας έτσι μέγιστη ικανότητα αναπνοής. Ο θώρακας είναι μακρύς με μετρίως κυρτά πλευρά.

Κοιλιά: Σηκώνεται λίγο στην κάτω γραμμή του θώρακα, δεν τραβιέται μέσα ποτέ, ισχυρή και με καλή μυϊκή ένταση.

ΟΥΡΑ

Μακριά, να μην υπερβαίνει την άρθρωση του ταρσού, με μέσο πάχος. Σε κατάσταση ηρεμίας κρέμεται φυσικά, σε κίνηση σηκώνεται σχηματίζοντας τόξο με έντονη καμπύλη.

ΠΟΔΙΑ

Εμπρόσθια Άκρα

Γενική εμφάνιση: Σκέλη ίσια, κάθετα, με κοντά και σφιχτά δάχτυλα.

Ωμοί: Χαλαροί, με μεγάλη μυϊκή ανάπτυξη χωρίς υπερβολές.

Άνω βραχίονας: Το ίδιο μήκος με τον ώμο. Σωστή κλίση.

Αγκώνες: Στιβαροί, που καλύπτονται με παχύτερο και πιο ελαστικό δέρμα, χωρίς ρυτίδες ή πτυχωσεις. Φυσικά τοποθετημένοι στη στερνική χώρα.

Αντιβράχιο: Εξίσου μακρύ με τον άνω βραχίονα, κάθετο προς το έδαφος, ίσιο με ισχυρά οστά και μύες.

Άρθρωση του καρπού: Ευρεία και σε αντιστοιχία με το αντιβράχιο, χωρίς προεξοχές οστών ή πτυχώσεις του δέρματος.

Μετακάρπιο: Μάλλον επίπεδο, και χωρίς κόκαλα. Από το πλάι φαίνεται ελαφρά κλίση, χωρίς υπερβολή.

Μπροστινά πέλματα: Με κοντά και σφιχτά συνδεδεμένα δάχτυλα. Με ισχυρές, παχιες και ανθεκτικές πατούσες, κατά προτίμηση σε μαύρο χρωματισμό.

Οπίσθια Άκρα

Γενική εμφάνιση: Πολύ μυώδη, με κοντά μετατάρσια και σφιχτή σύνδεση των ποδιών, χωρίς ψευδοδάκτυλα. Μέτρια γωνίωση.

Άνω μηρός: Καλές αναλογίες, με ορατούς και καλά ανεπτυγμένους μύες.

Μηροκνήμιο: Καλή γωνίωση.

Κάτω μηρός: Ελαφρώς μικρότερος από τον άνω μηρό, ισχυρός και μυώδης.

Άρθρωση του ταρσού / Ταρσός: Το τμήμα ταρσού-μετατάρσιου είναι κοντό, δυνατό και σταθερό, εξασφαλίζοντας την ισχυρή πρόωση των πίσω άκρων. Ο ταρσός είναι ισχυρός, με πολύ έντονο κότσι. Οι ταρσοί είναι ισχυροί, σχεδόν κυλινδρικοί και κάθετοι, χωρίς ψευδοδάκτυλα.

Οπίσθια πέλματα: Παρόμοια με τα μπροστινά, αν και κάπως μικρότερα και λίγο μακρύτερα, διατηρώντας τα ίδια χαρακτηριστικά.

ΔΙΑΣΚΕΛΙΣΜΟΣ / ΚΙΝΗΣΗ

Ευέλικτο και σταθερό. Με αισθητή τροποποίηση όταν δείχνει ενδιαφέρον για κάτι, αλλαγή όταν μπαίνει σε κατάσταση επιφυλακής και ανταπόκριση με γρήγορα αντανακλαστικά, που είναι χαρακτηριστικά για αυτήν την φυλή. Ήρεμο κατά το περπάτημα. Εκτεταμένο τρέξιμο, με καλή μπροστινή κίνηση και ισχυρή πίσω πρόωση. Στον καλπασμό, ο σκύλος δείχνει όλη την ενέργειά

του, εμφανίζοντας την πλήρη ισχύ του. Η κίνηση είναι ευέλικτη και σταθερή όταν περπατά, τρέχει ή καλπάζει. Θα πρέπει να είναι αρμονική και ισορροπημένη δείχνοντας στιβαρή κατασκευή σώματος. Ο νωθρός ρυθμός δεν είναι αποδεκτός και θεωρείται σοβαρό ελάττωμα.

ΔΕΡΜΑ

Ομοιογενές, παχύ αλλά ελαστικό. Ο ημι-χαλαρός υποδόριος ιστός είναι ελαστικός, χωρίς ζαρώματα, εκτός από το λαιμό, όπου ο υποδόριος ιστός είναι πιο χαλαρός. Προτιμώνται χείλη και βλέφαρα σε μαύρο χρώμα. Η μαύρη χρώση του δέρματος δεν τιμωρείται.

ΤΡΙΧΩΜΑ

Μαλλί: Ομοιόμορφο, κοντό, λείο, με μέσο μήκος από 1,5 έως 2 cm.

Η πυκνότητα και το πάχος ποικίλουν ανάλογα με το κλίμα.

Χρώμα: Πλήρως λευκό. Μόνο ένα μαύρο ή σκουρόχρωμο μάλωμα στο κρανίο είναι αποδεκτό, αλλά που μπορεί επίσης να βρίσκεται στο αυτί ή γύρω από ένα μάτι. Το μέγεθος της κηλίδας θα πρέπει να αναλογεί με το μέγεθος της κεφαλής, και να μην υπερβαίνει το 10% αυτής. Συγκρίνοντας δύο σκυλιά ίδιας ποιότητας, τα λευκά θα πρέπει να προτιμώνται.

ΜΕΓΕΘΟΣ ΚΑΙ ΒΑΡΟΣ

Ύψος στο ακρώμιο: σκυλιά: 60 - 68 cm.

Θηλυκά σκυλιά: 60 - 65 cm.

Ιδανικό ύψος: Σκυλιά: 64 - 65 cm.

Θηλυκά σκυλιά: 62 - 64 cm.

Βάρος: Περίπου: αρσενικά: 40 - 45 κιλά.

Θηλυκά σκυλιά: 40 - 43 κιλά.

ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ

Οποιαδήποτε απόκλιση από τα προαναφερθέντα σημεία πρέπει να θεωρηθεί ελάττωμα και η σοβαρότητα με την οποία το ελάττωμα αυτό θα πρέπει να αξιολογηθεί, πρέπει να αναλογεί ακριβώς με το βαθμό του και τις επιπτώσεις τους στην υγεία και την ευημερία του σκύλου, καθώς και την ικανότητά του να εκτελέσει τα συνηθισμένα του έργα.

Σοβαρά Ελαττώματα

- Έλλειψη οστικής και μυϊκής ανάπτυξης (αδυναμία).
- Μύτη μερικώς χρωματισμένη σε ενήλικες
- Μικρά, αδύναμα ή ανθυγιεινά δόντια.
- Εντρόπιο, εκτρόπιο.
- Μάτια στρογγυλής εμφάνισης λόγω του σχήματος των βλεφάρων, διογκωμένα μάτια, ανοιχτόχρωμα ή κίτρινα.
- Βαρελοειδές στήθος
- Επικλινές στήθος. Επίπεδα πλευρά.
- Έλλειψη βάθους του θώρακα, η οποία δεν φθάνει το επίπεδο των αγκώνων.
- Έλλειψη γωνίωσης στα άκρα.
- Καπούλια ψηλότερα από το ακρώμιο.
- Άργη κίνηση (βηματισμός).

- Τα αρσενικά και τα θηλυκά των οποίων το βάρος δεν συμμορφώνεται με το επίσημο έγκυρο πρότυπο και είναι δυσανάλογο με το μέγεθος του σκύλου.

Ελαττώματα για Αποκλεισμό

- Επιθετικό ή υπερβολικά ντροπαλό.
- Κάθε σκυλί που παρουσιάζει σαφείς σωματικές ή συμπεριφορικές ανωμαλίες θα πρέπει να αποκλείεται.
- Προγναθισμός ή υπογναθισμός
- Κώφωση.
- Έλλειψη τύπου.
- Μακρύ τρίχωμα
- Πλήρης έλλειψη μελάγχρωσης της μύτης σε σκύλους ηλικίας 2 ετών και άνω.
- Καφέ μύτη
- Κρεμασμένα χείλη
- Κηλίδες στο τρίχωμα του σώματος.
- Περισσότερες από μία κηλίδες στο κεφάλι
- Ύψος πάνω ή κάτω από τα όρια που καθορίζονται στο πρότυπο.
- Μάτια διαφορετικών χρωμάτων ή μπλε.
- Έλλειψη σεξουαλικού διμορφισμού.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα αρσενικά ζώα πρέπει να έχουν δύο εμφανώς φυσιολογικούς όρχεις πλήρως

κατεβασμένους μέσα στο όσχεο.

ANATOMICAL FEATURES

